

KRONIKA.

Wiadomości osobiste. P. D-r. Aleksander Tchorzniczki, radca sekeyjny przy ministerstwie sprawiedliwości w Wiedniu, były prezydent ek. sądu obwodowego w Kołomyi, opuścił nasze miasto w piątek pociągiem pospiesznym, udając się na miejsce nowego pobytu. Odjeżdżającego pożegnało uroczyste towarzysztwo prawnicze kołomyjskie, którego był d-r Tchorzniczki prezesem i właściwym założycielem, grono adwokatów kołomyjskich i c. k. sąd, który stawił się prawie w komplecie z całego obwodu kołomyjskiego. Ostatni wręczyli swojemu byłemu prezydentowi w upominku kosztowny u Wierzbickiego we Lwowie nader gustownie wykonany album z fotografiami. Na dworcu pożegnano po raz ostatni odjeżdżającego, a liczne, bardzo liczne grono inteligencji miejscowej i z powiatu było dowodem, że odjeżdżający potrafił mimo krótkiego pobytu w naszym mieście pozyskać dla siebie swymi przymiotami osobistymi i towarzyskimi zaletami sympatyę i cześć w najszerzych kołach naszego społeczeństwa.

Nowo mianowany prezydent ek. sądu obwodowego kołomyjskiego p. Modest Piasecki przybył jeszcze we czwartek do Kołomyi i objął urzędowanie.

Radca ek. dyrekcji skarbu p. Antoni Borysikiewicz kończy w tych dniach 40 letnią służbę rządową i podaje się w pensyę. To dało impuls szefowi ek. Dyrekcji skarbu p. radcy dworu Ludwigowi do uczczenia ustępującego kolegi bankietem, który się odbył w ubiegłą niedzielę a w którym wzięli udział prawie wszyscy urzędnicy Dyrekcji skarbu i urzędu podatkowego. W toastach, spełnianych na cześć solenizanta podniesiono w wymownych i mniej wymownych słowach, wierszem i prozą zasługi szanownego radcy; lecz z pewnością żadne słowa nie są zdolne oddać eichej pracy, nieskazitelnego charakteru, prawości i przymiotów obywatelskich, jakimi jaśniało całe, czyste jak kryształ, życie solenizanta i którymi zasługiwał na cześć powszechną, miłość i szacunek u kolegów, przyjaciół i znajomych. Nikt z pewnością nie zasłużył sobie na „panem bene merentium“ lepiej, jak ustępujący z pola pracy bojownik, który — jak nas zapewniano — w ciągu 40 letniej swej pracy zawodowej nie żądał ani razu urlopu i ani razu nie brakło go, gdzie go powoływały obowiązki stanu i zawodu. To też życzymy

z serca ustępującemu w życie prywatne p. Borysikiewiczowi, ażeby długo cieszył się dobrze zasłużonym stanem spoczynku. Na cześć jego odbył się we czwartek wieczorem u ek. komisarza dyrekcji skarbu p. Neumanna a zaś w sobotę (dziś) urzęda dla szanownego solenizanta szersze koło znajomych i przyjaciół bankiet w sali hotelu angielskiego, do którego z udziałem zgłosiła się bardzo znaczna ilość uczestników.

Nabożeństwo żałobne. Za duszę ś. p. Jana Kilińskiego, szewca warszawskiego, pułkownika 20-go pułku wojsk polskich z r. 1794., odbyło się we środę 29. bm. jako w rocznicę śmierci żałobne nabożeństwo staraniem korporacji szewców. Kościół zapełniły szalenie wszystkie stany naszego miasta. Cechy wystąpiły ze sztandarami. Po nabożeństwie odśpiewano pieśni narodowe.

Nieszczęśliwy wypadek. W dniu 30. Stycznia br. około godz. 9. rano szedł chłopiec kowalski, syn wdowy Maryi Mykietniuk chodnikiem i miał w cholewie długi ostry nóż, który tkwił ostrzem do góry. Na sliżkim chodniku upadł a nóż utkwił mu w brzuchu i prawdopodobnie poprzecinał wnętrzności. Zażądano natychmiast pomocy lekarza, któremu udało się bardzo znaczny upływ krwi zatamować. Stan ofiary nieszczęśliwego wypadku jest groźny.

Kronika karnawałowa. Już to na brak zabaw przeciętny kołomyjanin narzekać nie ma prawa. Dziś t. j. w sobotę mamy zabawę z tańcami w wojskowym regie i w kasynie mieszczkańskim; jutro w niedzielę bal „Sokołów“, w przyszłą sobotę (8. lut.) wieczorem kostiumowy towarzystwa muzycznego i t. d. aż do popołudnia, na który udany się chyba prosto z zabawy, którą urzęda w ostatki kasyno wojskowe. Jest zatem sposobność wytańczenia się do woli. Tańczymy więc ale tańczymy rozumnie i dlatego zwracamy uwagę szan. czytelników i pięknych czytelniczek na artykuł „O tańcu“, którą dla ich użytku i korzyści powtórzyliśmy za „przewodnikiem higienicznym.“ Zamykamy kronikę karnawałową tem, że uprosiliśmy na recenzenta balowego dziwa, który utrzymuje, że królową balu będzie dlań ta z powabnych tancerek, której toaleta będzie posiadała dwa niezbędne warunki: gust i skromność.

Echa po-wyborcze. Przeciw wyborom do rady gminnej, dokonany u nas niedawno, posypały się protesty naturalnie ze strony partji zwyciężonej. W

rozszerzenia polskiej autonomii i przyznania polskiemu Narodowi praw, bez których rozwój oświaty, dobrobytu i samodzielności narodowej był niepodobnym. Innego sposobu przemówienia i upominania się nie było. (Giller. Biografia Ruprechtta. Str. 57.)

8. Tą mową odpowiadał Naród na zjazd trzech mocarzy do stolicy, na owe pamiętne carskie słowa: „Precz z marzeniami,“ rzucone w chwili najlojalniejszych objawów wdzięczności za nieco łagodniejsze obejście się z nami, za jakąś maluczką ulgę w jarzmie nas gniołącym.

9. Rząd Narodowy był wyrazem woli Narodu, manifest styczniowy streścił ją, a Naród poszedł tak wytkniętą drogą.

10. Charakterystycznym piętnem całego ruchu było głębokie, szczere uczucie religijne, poświęcenie bez granic i gotowość na wszelkie ofiary, by niemi zmyć przeszłe winy i chwilę wyswobodzenia zbliżyć. Taką żądzą pałał cały Naród.

11. Duchowienstwo polskie, kość z kości, krew z krwi Narodu, przewodnicząc w publicznych modłach za Ojczyznę, współpracując w sprawie wyswobodzenia Narodu, w owym pamiętnym memoryale, złożonym na ręce namiestnika Lamberta, a podpisanym przez bi-

skupów polskich, potwierdza dosadnie powyżej skreśloną charakterystykę ruchu: „Religia rzymsko-katolicka w Polsce od dziesięciu wieków spojona z życiem narodowym, była i jest najdroższą spuścizną przodków, niezbędną potrzebą i warunkiem szczęścia krajowego. Pod tarczą tej religii biskupi i kapłani polscy, spełniając razem duchowne i obywatelskie posługi, brali udział we wszystkich sprawach Narodu, bo kościół katolicki w Polsce czuwając nad całością i jednością Nauki Chrystusa, oraz nad zbawieniem dusz wiernych, zostawał w niezachwianej harmonii z Rządem i wpływał na rozwój enót obywatelskich, porządek i pomysłowość krajową....“

Podpisani biskupi i rządcy dyecezyi, w imieniu całego Duchowienstwa polskiego i wszystkich wiernych, błagamy z nadmienieniem: że lubo my, albo poprzednicy nasi z obrazą sumienia, z ubliżeniem pasterskiej gorliwości naszej, przyjmowaliśmy rozporządzenia uwłaczające świętym prawom kościoła, dłużej jednak w tak grzesznej obojętności poprzestać nie możemy, itd.....“

12. Nie z soli ani z roli, ale z tego, co Naród boli, powstaliśmy. Cierpienie rodzicem jest naszym.... ale naród chrześcijański nie umiera i boleść jest tylko

protestach zarzucają głównie stronnicość przeprowadzającemu wybory komisarzowi politecznemu. Podczas skrutinium miał on, wedle słów protestu, wziąć całą akcyą w ręce, sortować kartki i dyktować komisji rezultat. Co w tem prawdy i czy protesty odniosą jaki skutek, okaże najbliższa przyszłość.

Kto będzie nowym burmistrzem? Pytanie to zajmuje żywo umysły wszystkich bez wyjątku Kołomyjan. Kandydatów wymieniają kilku: pp. Zulauf, Zoffal, Klusik, Jakubowski, Aslan, Kawecki et tutti quauti. Najwięcej szans mają pp. Zulauf i Zoffal. Za p. Zulaufem stoją, prócz przymiotów osobistych i przeszłości nieposzlakowanej, starostwo i wszyscy, którzy miastu dobrze życzą. Za p. Zoffalem zaś, którego osobistości żadną miarą nie chcielibyśmy naruszyć, stoi — jak się zdaje, cała falanga starej partii z p. D-rem Trachtenbergiem na czele, a to w tej myśli, że cierpiący a zatem przez pół roku nie obecny burmistrz zostanie im musi swobodę działania, tem bardziej, jeżeli zastępcą burmistrza zostanie — jak się obawiać należy — p. D-r. Trachtenberg. Są to wszakże tylko kombinacye a chociaż robione na podstawie gruntownej znajomości stosunków lokalnych, mogą przecież okazać się mylnymi. Zresztą „vederemo.“

O oddechaniu. Nauka odróżnia dwa typy oddechowe; a mianowicie typ piersiowy, właściwy kobietom, u których podczas oddechu klatka piersiowa rozszerza się przez podnoszenie żeber i typ brzuszny, spostrzegany u mężczyzn, u których podczas oddechu żebra mało się podnoszą, ale natomiast obniża się znacznie przepona brzuszna.

Dr. Th. J. Mays z Filadelfii badał pod tym względem 82 dziewcząt indyjanek, które nigdy ani gorsetu ani spodnie nie nosiły i znalazł u wszystkich typ oddechowy brzuszny, tak samo jak u mężczyzn. Dr. Kellogg sprawdził to samo na dziewczętach chińskich i innych, które nigdy gorsetu nie miały na ciele. Z tego wynika że właściwym, naturalnym typem, jest typ brzuszny nie tylko dla mężczyzn ale i dla kobiet; a typ piersiowy naszych cywilizowanych kobiet jest tylko sztucznym wynikiem niewłaściwej odzieży, t. j. ściskania dolnej części klatki piersiowej tasiemkami spodnie i gorsetem.

O tańcu. W porze karnawałowej nie od rzeczy będzie, jeżeli umieścimy za „Przewodnikiem higieny-

cznym“ wskazówki, które nie powinny być obojętnymi dla zwolenników tańca.

Ze stanowiska higienicznego musimy tańce uważać za część gimnastyki ogólnej; mogą też one korzystnie na ustrój ludzki wpływać. Zgodność ruchów z melodyą muzyczną, miarowość ich czasowa, wymagają zręczności i przyzwyczajają do niej. Ruch tańcem spowodowany sprowadza żywsze krążenie krwi i oddechanie, zmusza mięśnie do silniejszej pracy, słowem staje się przyczyną żywszej przemiany materii w ustroju. Higieniczne jednak korzyści rzadko kiedy odnoszą tancerze i tancerki na naszych balach i wieczorkach, raczej na lekcjach tańców, umiejętnie przez nauczyciela prowadzonych. Szalone bowiem tańce wirowe balów naszych nie mogą być zwhkle użytecznymi choćby dla tego, że sałe są za szczupłe, ażeby dostarczyć tyle świeżego powietrza, ile go potrzebuje organizm. Nadto żywa i ohoacza muzyka, toaleta pań a w reszcie całe urządzenie balowe podniecają nieraz ustrój za nadto, wskutek czego ten lub owa łatwo bardzo przekraczają właściwą dla zdrowia miarę w tańcu i narażają się wielokrotnie na rozmaite szkodliwe zdrowiu wpływy, lekceważąc w zapale wszelkie przestrogi.

Ujemną wreszcie stroną naszych balów jest spędzanie całych nocy bezsennie. Jednak tańce i bal miał i mieć będzie zawsze dla młodych ludzi wiele powabu; niech więc tańczą, póki młodość służy i chęć jest p temu, lecz z zachowaniem pewnych ostrożności pomnąc, że bal i wesołość przemina a pozostać po nich może smutna rzeczywistość. Dla użytku zatem tych, którzy i tańczyć chcą, ale i zdrowie szanować lubią, podajemy poniżej niektóre uwagi. I tak:

Jak każda zabawa z ruchem żywym połączona, wymaga tańca jako warunku koniecznego, zdrowia; osoby zatem chore, skłonne do cierpień płuc lub serca, wreszcie ozdrowieńcy raczą się mimo chęci od tańca powstrzymać. Paniom poważnym spokojny kadryl do zabawy wystarczyć powinien, tańce wirowe i skoecznego mazura niech zostawią tym młodym towarzyszkom, którym żywy ruch zaszkodzić i katastrofy, okupionej nieraz długim kwękaniem, sprowadzić nie może. Strój musi być lekki; nie powinien on jednak krępować swobody ruchów i utrudniać oddechania. Tańcząc należy mieć na oku siły własne, a więc w pewnych odstępach czasu należy odpocząć, by wzmożone ruchy serca nieco uspokoić; wszak nie może być nawet przy-

przestroga, że zgrzeszył. Cierpienie grzech maże, lecz zasługę zostawia.... Modlitwa, pod której opieką dokonywały się te zmiany w r. 1863 demonstracją nie była i nie jest. Zmiany te świadczą, że życie we wszystkich kierunkach osobistych i społecznych religijnem się stało. Religia tak przenikająca życie, nie jest wyzyskiwaniem w widokach politycznych, ale jest tem, czem być powinna, przewodniczką na drodze, wiedzącej człowieka do Boga. Że społeczeństwo nasze znajduje się z religią na tej drodze, ówczesna epoka jest tego dowodem. W ostatniem powstaniu nie zdradzali nas panowie, jak to uczynili w Targowicy z Królem na czele. Lud pomimo poduszczeń Moskwy nie powtórzył rzezi galicyjskiej. Pomimo nieszczęść sprawa narodowa pozostała czystą. Nie hańbi jej ani zdrada, ani krwawe mordy. „Polska przed rozbiorem już nie istniała, bo moralnie upadła; teraz jest przeciwnie: Polska odrodzona moralnie istnieje; a niezależność jej polityczna jest tylko kwestją czasu!“ Usiłowaniom naszym ostatnim jeden główny można zrobić zarzut, a ten jest: przedwczesność zbrojnego działania. Jestto wina wielka, ale winien nie Naród, lecz tylko osoby. To zaś, co najbardziej mówi na korzyść współczesnych, co wszystkie błędy ściera, a co najwięcej cudzoziem-

ców dziwi, jest istnienie tajemnego rządu, któremu bezwarunkowo cały Naród był posłuszny. Zasługa leży nie w organizmie rządu, nie w zdolności rządzących osób, lecz w samej tajemniczości, która dowodzi, że nie Rząd, lecz sam Naród rządził sobą. Tym Rządem tajemnym Narodu była jego własna siła moralna. Tych, co jako rząd występowali, jedyną zasługą to, że nie lękali się śmierci, że umarli tam, gdzie pełnili obowiązek; zaświadczyli tem szczerą przekonani we własny siły Narodu. (Ruprecht w odpowiedzi Arcybiskupowi Ledóchowskiemu na dwa okólniki i zakaz śpiewania „Boże, coś Polskę.“)

13. Najkardynalniejszymi przyczynami upadku Polski były nierówność stanów i brak mieszczaństwa, które tworząc ogniwo między szlachtą i ludem, mogło z biegiem czasu ułatwić zlanie wszystkich warstw społecznych w jeden organizm narodowy. Brak tego pośredniczącego ogniwa obok innych okoliczności sprawiło, że dość późno, bo dopiero na schyłku 18 wieku wzięliśmy się do naprawy zardzewiałej maszyny rządowej, i zanim pracy naszej dokonać mogliśmy — Rzeczpospolita istnieć przestała! Staaliśmy w ten sposób w połowie drogi i nie mając bytu politycznego, musieliśmy rzecz przez Sejm czteroletni rozpoczętą, wśród

jemnym taniec, gdy oddechu trudno zaczerpnąć a nogi zmęczone ustają. W czasie odpoczynku ze względu na zmęczenie i zgrzanie, unikać należy nagłego oziębienia a więc przewiewów chłodnego powietrza; tem bardziej nie wolno z sali tańców wybiegać do zimnych przedpokojów, lub na wolne powietrze. Pragnienie można chłodnym napojem ugasić dopiero po poprzednim należytem wypoczęciu; gdy się je jednak uspokoiło bez poprzedniego odpoczynku, należy zaraz w dalsze pójść tany.

Ruch przy tańcu wstrząsający daje się niejednokrotnie uczuć osobom słabszym przykrymi objawami, jak nudnościami, ziewaniem, a nawet wymiotami. — Ażeby się uchronić od niemiłych tych przypadków, należy przed zabawą spożyć lekki tylko posiłek; skazywanie się jednak dla zabawy na post, aby się lepiej móżdż wysznurować, jest niemniej jak zbyt niebezpieczne jak i niemiłe. Po skończonych tańcach należy dokładnie wypocząć, aż serce i oddech w swych przyspieszonych ruchach się uspokoją.

Zabezpieczywszy się potem starannie ciepłem okryciem można wrócić do domu, wystrzegając się rozmów na wolnem powietrzu i oddechając przez nos, by o ile można zimnego powietrza do zmęczonych płuc nie doprowadzać. Panie, zwykle lżej od mężczyzn okryte, powinny zawsze w zamkniętym powozie do domu powracać.

DZIAŁ EKONOMICZNY I PRZEMYSŁOWY.

Kramnica Karpacka.

Otrzymałiśmy od zarządu tego pożytecznego towarzystwa odezwę, którą z przyjemnością umieszczamy:

Niniejszem mamy zaszczyt zaprosić Wielm. Pana do przystąpienia na członka „Karpackiej Kramnicy“ w Jabłonowie, stowarzyszenia zarejestrowanego z ograniczoną poręką, którego celem jest: wzbudzenie zamiłowania do przemysłu i kupiectwa między ludem

największych trudności dalej prowadzić. Sprawa rozwijała się przeto powolnie, ale postępowała naprzód. Podczas gdy konfederacja Barska była ruchem czysto szlacheckim, — w powstaniu kościuszkowskim odgrywa rolę bardzo poważną żywioł mieszczkański; w epoce powstania listopadowego kwestya usamowolnienia włościan staje już na porządku dziennym obrad sejmowych, a powstanie 1863 r. uwalnia stan włościański i emancypuje Żydów. — Z tego wszystkiego pokazuje się, że porozbiorowa historia wewnętrzna Rzeczypospolitej rozwija się w kierunku wskazanym przez Sejm czteroletni, Konstytucyą 3-go maja, i że dalej tą drogą pójść musi.

Usamowolnienie włościan nie jest jednak ukończeniem pracy. Pokolenie po r. 1863 żyjące ma obowiązek masy te oświecić i moralnie podnieść, aby w ten sposób dokonać zupełnego zjednoczenia warstw społecznych.

14. Z powodu sprawy włościańskiej powstanie z r. 1863 nabiera szerszego jeszcze powszechno-dziejowego znaczenia. Biorąc przed powstaniem inicjatywę w sprawie usamowolnienia i uwłaszczenia włościan, a przez sam fakt powstania stawiając tę sprawę tak, że rząd moskiewski był zmuszony do szybkiego jej

wiejskim, zakładania sklepików po wsiach i miasteczkach z wszelkimi towarami dla inteligencji jakoteż i dla ludu wiejskiego niezbędnymi, wprowadzanie poprawnych narzędzi rolniczych i gospodarskich jakoteż pośredniczenie w kupnie i sprzedaży zboża i dostarczanie takowego dotkniętemu nieurodzajem ludowi po najprzystępniejszej cenie.

Wstąpieniem do tego Stowarzyszenia przyczyni się Wielmożny Pan do wyswobodzenia zubożałego ludu ze szponów wyzyskiwaczy, którzy wyzyskiwują go nielitościwie przy każdej sposobności.

Celem naszego Stowarzyszenia nie jest wzbogacać się potem i krwawą pracą niedoświadczonego wieśniaka, lecz owszem przyczyniać się do jego materialnego i moralnego dźwignięcia się, dopomóc mu w jego rozwoju, przemysłu domowym i handlu i śledzić za tem, ażeby wyzyskiwacze nie rabowali pracy naszego ludu za beceen, ale żeby ich produkta były należycie opłacone, przez co przyczynimy się do podniesienia ich dobrobytu.

Udział bardzo niski, bo tylko 5 zł. i 50 ct. wpisowego, a to w tym celu, żeby i najuboższy człowiek mógł do Stowarzyszenia należeć. Udziały mogą być także zbożem każdego rodzaju opłacone. Pieniądze jakoteż zboże należy wysłać wraz z podpisaną deklaracją do Dyrekcyi „Karpackiej Kramnicy“ w Kołomyi, która po otrzymaniu tychże wyszle książeczkę udziałową.

Stowarzyszenie nasze przyjmuje także kapitały do oprocentowania i płaci 6% prowizyi.

Uwzględniwszy piękny cel jaki sobie nasze Stowarzyszenie wytknęło sądzimy, że Wielmożny Pan będąc zycliwym zubożałemu ludowi nie tylko sam przystąpi z większym kapitałem do Stowarzyszenia, lecz także znajomych i przyjaciół do przystąpienia zachęci.

Główne składy nasze w Kołomyi, Jabłonowie i Chorostkowie, zaopatrzone we wszystkie towary w za-

łatwienia, Polska poniosła swobodę ludu pańszczyźnianego na Wschód daleki, a z nią zasadę społecznej sprawiedliwości. Od powstania polskiego r. 1863 datuje się nowa era w życiu niezliczonych mas moskiewskiego włościaństwa, która w dalszym ciągu rozwoju swego musi doprowadzić do wydobywania ludu tego z więzów ciemnoty i despotyzmu. I w tem jest znaczenie powstania cywilizacyjne, sięgające daleko poza granice Polski. — Galicya, najdawniej od ciała Rzeczypospolitej oderwana, przez lat 90 poddana rządowi, które uniały systematycznie działać w kierunku zubożenia, ogłupiania i wynarodowiania społeczeństwa, zawdzięcza powstaniu bardzo wiele co do swego narodowego odrodzenia i rozbudzenia patryotycznego poczucia, przez długie lata uspięnego. Ruch od r. 1860 poprzedzający powstanie, rozbudził w Galicyi życie narodowe, a żywy udział w nim całego kraju, osiedlenie się w Galicyi licznych bardzo rodzin z zaboru moskiewskiego do wychodźstwa zmuszonych, wszystko to w wysokim stopniu przyczyniło się do podniesienia polskiego charakteru tego kraju.

15. Ruch narodowy na tle religii w r. 1863 rozwinięty, a tak wspaniale zmanifestowany w akcji Unii Horodelskiej, niewątpliwie rozbudził świadomość

kres handlów korzennych wchodzące, oraz skład nasion polecamy łaskawym względom.

Kołomyja w lutym 1890.

Z poważaniem

DYREKCYA

Cyryl Genik Julian Kisielewski.

Od siebie musimy zauważyć, że towarzystwo to, istniejące zaledwie od dwóch lat, spełnia należycie zadanie, jakie sobie postawiło i może wykazać dodatnie rezultaty. I tak założyło ono w ciągu tego krótkiego czasu nie mniej jak jedenaście kramnic bądź to jako filie Karpackiej kramnicy, bądź też osobne sklepy pod zarządem towarzystwa stojące. Filie znajdują się w Berezowie średnim i wyżnym, Jablonowie, Kołomyi, Tłumaczyku, Ispasie, Korniezu, Podnistrzanach i Chorostkowie. Prócz tego dostarcza towarzystwo towarów dla wszystkich prawie wiejskich kramnic.

Sądzymy, że w obec dodatniej działalności „Karpackiej kramnicy“ i bardzo ważnego zadania, jakie sobie towarzystwo to zakresliło, — odezwa powyższa nie pozostanie bez skutku.

Słoboda rungórsku 31. stycznia 1890.

Robiliśmy już kilkakrotnie uwagę, że w chwilach upadku produkcji nafty mnożą się u nas nieszczęśliwe wypadki. Już pisałem Wam o zagwoźdżeniu tyłu szybów jednocześnie. — Z tego odgwoźdżili amerykańanie szyb jeden a inni pocieszają się, że się im ta sztuka także uda. Inny za to o wiele smutniejszy wypadek mam do zanotowania. W przedsiębiorstwie Bubelli i Lenieckiego zginął palacz imieniem Koźsak w szybie „Sydonia.“ Jak mnie naoczni

świadkowie opowiadali, Koźsak zbliżył się do stabilu w chwili, kiedy takowa nie była w ruchu i dał sygnał dozoruującemu wiertaczowi, że może maszynę w ruch wprowadzić. W chwili jednak, kiedy wiertacz otworzył regulator i maszynę w ruch wprowadził, zbliżył się Koźsak niepotrzebnie do koła rozpędowego, które jednym uderzeniem pozbawiło go życia. Nieszczęśliwy padł ofiarą własnej nieostrożności, której nawet po nim nie można było przypuścić, ponieważ już od czterech lat przy obsłudze maszyn pracował.

W ogóle stosunki u nas nie bardzo wesołe. Produkcya widocznie z dniem każdym upada a mimo to destylatorowie nie kwapią się z zakupnem i odbiorem ropy bo jak się dowiadujemy w naszych destylarniach znajdują się ogromne zapasy nafty niesprzedanej. — N. p. w destylarni Schrayera i Gartenberga wartość nagromadzonych zapasów ma wynosić blisko 200.000 zł. Jeżeli się to dzieje w zimie, jakież widoki możemy mieć na wiosnę, która jest przecież zazwyczaj naszym sezonem ogórkowym. Co gorzej przewidywane podwyższenie ceny nafty kaukaskiej, i obniżenie produkcji tej nafty nie sprawdziły się. Loco Fiume razem z cłem kosztuje obecnie falsyfikat 4 zł. 20 ct. ctn. metr.; zatem destylarnie, przerabiające ten tani produkt kaukaski, mogą jeszcze jeden zlr. od dzisiejszej ceny targowej za naftę opuścić. Czy nasi producenci zdolają wytrzymać obniżenie ceny o 1 zł. za ctn. mtr., kiedy z terazniejszą ceną surowca zaledwie są w stanie ruch kopalniany opłacić?

swych praw w Unitach, którzy w r. 1863 rozpoczęli stawać w obronie wiary Ojców, niosąc życie swoje w ofierze, a dziś stanowią niewątpliwie jedną z najlepszych sił Polski.

16. Na podstawie praw przyrodzonych, w imię ojczystych tradycji, gorący udział Duchowieństwa polskiego w sprawie wyjarzmienia Narodu, nietylko jako doniosły czyn spełnienia świętego obowiązku, ale i jako akt, który wywołał uznanie i pochwały głowy kościoła — wielkiego jest znaczenia, bo raz na zawsze obala wszelkie zachcianki pozbawienia Duchowieństwa praw przyrodzonych, bronięcia swej Ojczyzny. Pius IX. w liście swym z dnia 6. czerwca 1861 r. do Arcybiskupa Fijałkowskiego, tak energicznie broniącego praw kościoła i Narodu — pisze: „Jak najchętniej korzystamy ze sposobności, aby wynurzyć i stwierdzić szczególną naszą ku Tobie i sufraganom Twoim przychylność.“ Po śmierci zaś tegoż, tenże papież pisząc do ks. Felińskiego, tak się wyraża: „Nie mała to dla nas ulga i pociecha, że w ten sposób wedle gorących życzeń naszych, mogliśmy powierzyć prawemu pasterzowi dostojny kościół Warszawski, który był w trudnych niezmiernie czasach utracił najczujniejszego zwierzchnika“ (ks. Fiałkowskiego), a pisząc dalej do nowego pasterza, mówi: Pamiętaj, abys nad zbawieniem dusz pilnie czuwał, i starał się z wszelką usilnością usuwać wszelkie złe, grożące Dyecezyi i Narodowi Polskiemu.“ Zgodnie z takim poj-

mowaniem rzeczy, Pius IX. pisze do cara Aleksandra II.: „Nie powinno dziwić Waszej Cesarskiej Mości, jeżeli wśród klęsk straszliwych, którym obecnie na łup wydane jest królestwo Polskie, jak niemniej wśród objawów żywego zainteresowania się przez rządy i ludy przyszłością tego narodu, i my także wzruszeni, głos podnosimy!“ W przemówieniu zaś swoim w propagandzie dnia 24. kwietnia 1864 r. jasno rzecz stawiając, papież tak się wyraża: „Umiemy odróżniać rewolucyę socyalną, od słusznych praw Narodu, walczącego za swoją niepodległość i za ocalenie swojej religii!“

Publiczne uznanie słuszności praw naszych do walki o niepodległość i ocalenie swej religii, kilkakrotne chwalenie duchowieństwa za udział w tej świętej sprawie, — to fakt doniosłej wartości, wynikły także z ostatniego powstania.

17. Jeżeli kto owoce ważnych dziejowych wypadków mierzy nie dalszymi skutkami, lecz bezpośrednimi następstwami, to przyznać musi, że powstanie 1863 r. obudziło niebywały przedtem ruch umysłowy. Dosyć jałowa dawniej niwa literacka i naukowa zakwitła i wydała już plony znakomite w świecie literackim i naukowym w całej Europie uznane, a sztuka polska podniosła się do niebywałej przedtem świetności i pierwszorzędного znaczenia. Są to najlepsze dowody, że powstanie r. 1863 żywotności Narodu nietylko nie złamało, ale raczej ją jeszcze podniosło! *Koniec.*